

§ 6. Translatører og tolke skal udføre de dem betroede hverv med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader.

Stk. 2. Før et kontorsted etableres, skal der indgives anmeldelse herom til handelsministeren.

§ 7. Handelsministeren kan fastsætte nærmere regler for translatører og tolkes virksomhed og herunder bestemme, at visse erhverv og stillinger ikke kan forenes med hvervet som translatør og tolk.

Kapitel III.

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 8. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4, stk. 2, § 5 og § 6 straffes med bøde, medmin-

dre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der gives af handelsministeren i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Borgerlig straffelovs §§ 144, 150-152 og 154-157 finder tilsvarende anvendelse på translatører og tolke.

§ 9. Denne lov træder i kraft den 1. april 1966.

Stk. 2. Samtidig ophæves §§ 74-77 i næringslov nr. 138 af 28. april 1931.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er udarbejdet af næringslovkommissionen, og dets bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i den gældende næringslovs §§ 74-77.

Om motiveringen for lovforslaget kan henvises til den af næringslovkommissionen i januar 1965 afgivne betænkning II, hvortil dette lovforslag har været knyttet som bilag.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Som hidtil skal enhver, der opfylder de fastsatte betingelser for at blive translatør og tolk, have ret til at få beskikkelse.

De i stk. 2 angivne betingelser svarer i det væsentlige til de hidtil fastsatte.

Det foreslås i lovteksten at afskaffe betegnelsen „statsautoriseret“ om translatører og tolke. Man finder, at når der tillægges translatører og tolke eneret til benyttelse af betegnelsen „translatør“, er der hverken for translatørerne eller for publikum behov for, at der til betegnelsen knyttes ord som „statsautoriseret“ el. lign.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, stemmer med gældende ret. Herudover foreslås det på samme måde, som det er foreslået for statsautoriserede revisorer, skibsmæglere, varemæglere og dispachører, at beskikkelse skal kunne nægtes, såfremt den pågældende

i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive virksomhed som translatør og tolk på forsvarlig måde. Man finder, at en sådan bestemmelse er ønskelig for opretholdelse af tilliden til translatørerne. Bestemmelsen tager navnlig sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan f. eks. være oplyst, at ansøgeren i anden virksomhed på grov måde har tilsidesat hensynet til sine kunder. Bestemmelserne vil kunne anvendes med hensyn til såvel handlinger som undladelser, herunder fortielser. Nægtelse af beskikkelse med henvisning til denne bestemmelse kan indbringes for domstolene i den borgerlige retsplejes former, medens nægtelse med henvisning til straffelovens § 78 kan indbringes for domstolene i strafferetsplejens former.

Til § 2.

Den i stk. 2 omhandlede løfteerklæring svarer til den, der nu anvendes.

Til § 3.

Man finder ikke fortsat at burde kræve, at kandidater indstilles til eksamen. Dels har man ingen sinde nægtet kandidater adgang til at gå op til eksamen på grund af manglende indstilling, og dels godkender man, at undervisningsanstaltens indstilling af kandidater i vidt omfang underskrives af lederen og ikke af kandidaternes lærere.

Bestemmelserne i stk. 1 vil i øvrigt gøre det